

28/11/2009

י"א כסלו תש"ע

"אבן מאסו הגויים הייתה לראש-פינה" – שבת תעופתית של כיף

(מטס של אגודת התעופה לראש פינה ב-28.11.09)

הקדמה להקדמה ו"תקציר מנהלים": בהקדמה ליומן החוויתי של המטס לכרתים בסוכות ש"ז, עשיתי חשבון נפש וציינתי את מספר הראלים והמטסים בהם נטלתי חלק. בכל פעם שנדמה שאין מה לחדש ויותר כיף לא יוכל להיות, מסתבר, אולי מפאת זכרוני ההולך ומתדלדל, שלסוג הכיף הזה אין מגבלות.

אז מה היה לנו: 8 מטוסים, 24 אנשים (לרבות שתי נציגות של הדור השני), מזג אוויר יפייפה, ארץ ירוקה נוצצת מזרזיפי הגשם האחרון, מסלול רגלי תלול ומהנה, מדריך, חבר אגודה, שופע ידע והומור, מעניין ומרתק, ארוחת בוהריים טובה (או אולי סתם הייתי רעב), 7 מטוסים ממתינים באוויר לפתיחת הרצליה (3 באזור 9, 3 באזור 8, 2 באזור 13, 1 באזור 12, ועוד אחד בעירון...) וכניסה בסדר מופתי להרצליה. פשוט כיף ונעימות גדולה..

שלב ההתארגנות, שיברונות לב, עיצבונות מקדימים וכמה מילים על המדריך/ טייס/

מנהנס אוויו' ועוד: סבורני שהרעיון צץ בטיולנו בכרתים, אבל החבר עופר דגן שסיים קורס ממושך ויסודי של מדריכי/מורי דרך, התנדב להדריך ולארגן מטס לימודי לראש-פינה. הוא גם טרח להפגיש את חברי האגודה בכל מיני "פרומואים" על מה יהיה בסיוור. (בספרו של ד"ר י. פרץ "עברית כהלכה" הוא מכנה ערוב סגנונות של שפה יומיומית ושפה מליצית, "טלאים" ומציין ששעטנז לשוני וולגרי זה אינו הולם כותבים רציניים. כפרה עליו). מאחר וידידיו המדריך המלומד הוא גם חבר שלי מזה שנים אל תחשדו בי באובייקטיביות, ויתרה מזו, בתקופה בה הורתי במוסד האקדמי של הטכניון הוא גם היה סטודנט שלי (וגם היה יו"ר אגודת-הסטודנטים וניסה לקבל כל מיני "פטורים" ממטלות לימודיות אצלי, ללא הצלחה מרובה...) ולפיכך היעדרותי מהטיול הייתה בלתי אפשרית.

והנה כשבוע לפני האירוע "הלך" כבל הפסיעה במוני יקירי, מחמד עיניי: מניסיונו הקודם (לפני כשלוש שנים במסגרת טיסות התנדבות בטייסת 10 ביום העצמאות) אין כבל כזה בארץ ויש להביאו מארה"ב, הימים ימי חג ההודיה, איד אל פיטר, וכמובן הקריסמס מתקרב. הסיכוי להשמשותו לפני האירוע קלוש. כאמור לעיל, הרבה אפשרויות לא עמדו בפני. אחרי סבב קצר בין ידידיי משתתפי המטס, מצאתי מטוס לעצמי. אמנם גלגלים תקועים מטה כל הזמן, גם הפסיעה תקועה, אין GPS בילט-אין, ומדי EGT ו-CHT וספיקת דלק אינם בנמצא, אבל הוא טס (לא אלאה אתכם בדיון האם עלי לבצע טיסת רענון בחברה, או אולי העובדה

שהייתי טייס בטחון שלוש פעמים בשלושת החודשים האחרונים, ופעמיים בשנה האחרונה כבר עשיתי מבחני הקפה אצל מדריכי החברה, ולפני כחודש בצעתי מבחן רמה (אצל רן לפיד המנוח), פוטרת אותי מכך...).

צחוק הגורל שדווקא למדריך עצמו התקלקל המטוס המוזמן ערב לפני האירוע, אבל בדבקות ראויה לציון שם פעמיו יחד עם רעייתו ובתו לצפון, בילה את הלילה בצימר בראש-פינה והתייצב לטיול כאחד הטייסים המדופלמים (רק שבניגוד לכולנו הוא כבר היה עם בטן מלאה).

הטיסות הלך ושוב: למיטב ידיעתי מתוך 8 המטוסים אחד הגיע מבאר שבע, אחד, דו-מנועי משום מקום (קרי, אני לא יודע), והשאר מבירת התעופה הקלה, הרצליה (למרות התנכלותה הבלתי פוסקת של גב' נדל"ן). (תצוין לטובה חברת "מונאייר" שסיפקה חמישה מתוך שמונת מטוסי המטוס). מזג אוויר יפיפה (קצת אובך מעל גובה 4..). אנשי הססנות (3 - 172 ואחת 152) נצלו את ההזדמנות לטיסת מרחב ואילו עבדכם הנאמן (גם הוא בססנה 172 כזכור) יחד עם ה"סיירה" החליטו לשייט במסלול הגבוה ולהוסיף זמן לנתיבי המכשירים שברשותם (בדרך חזרה בגובה 5 זו הייתה ממש טיסת מכשירים ללא אופק וללא קשר עין עם הקרקע ברוב הדרך...).

שדה ראש פינה גילה תושייה ואחרי המטוס הראשון הוא החליף את המסלול בשימוש מ-33 ל-15 ובכך מנע את זמן ההמתנה של ההסעה חזרה לאורך המסלול לחנייה אחרי הנחיתה, מאידך הוא פתח מרווחי זמן בין הנוחתים כמו של מטוסים בטיסת מכשירים באותו כיוון...בסדר מופתי ובשעה היעודה נחתו כל המטוסים ובחצי מיליון נגלות, שני רכבים ל-4-5 איש בכל רכב, מצאנו עצמנו בפתחו של נחל ג'ועני.

בדרך חזרה, למרות מרווחי ההמראה מצאנו עצמנו כולם ממתינים לפתיחת הרצליה.(כאמור בתקציר - 3 באזור 9, 3 באזור 8, 2 באזור 13, 1 באזור 12, ועוד אחד בעירון...). הבקר בפלוטו עשה סדר. "קודם אזורים דרומיים, אחרי זה צפוניים", סידר את המטוסים לפי מהירויות, העמיד במקום את מי שניסה לתחמן ולהידחק, ובין 16:00 ל-16:15 היינו כולנו נחותים (בלי שנרשמו תזוזות גדולות מדי במכון הסיסמוגרפי).

הטיול: חלילה לי לבחון את זכרוני או, לחילופין, לעיין בכל מיני מאגרי מידע ולספר ולו גם שבריר מהידע הרב ששפך עלינו עופר דגן, ידידנו המדריך. טיפסנו לאורכו של הנחל התלול, עצרנו בעין תינה (מעין ראשון) וגם במעיין השני, ובמעין השלישי, הרי הוא עין ג'ועני (גיא אוני) שנובע באופן אקטיבי וקול שכשוך המים ערב לאוזננו כקונצרט שחרית של שבת בצוותא, אכלנו קצת מהביסקוויטים ומהסנדוויצ'ים שהוכנו מבעוד מועד. בסיירנו ביישוב,

אחרי שנהנינו מכך שבסוף כל עלייה יש גם ירידה, צץ ועלה בזיכרוננו ספרה (המצוין לדעת הח"מ) של שולמית לפיד (האישה של... , והאימא של...), "גיא אוני" על ימיה הראשונים של ראש-פינה (אום ג'ועני, גיא אוני). מאחר וכפי שציינתי האובייקטיביות אינה נר לרגליי ביחס למדריך, ומאחר ואני פריק לסיפורי חלוצים ולשלומיאליות יהודית מתובלת ברכילויות מקומיות ובקשרי משפחה של הסלבריטאים של פעם, נהייתי מכל רגע. (ופעם נוספת למדנו שמושחתים היו בכל הזמנים, ניאופים, דמי שתיקה לפרשיות אהבה, ואוכלי חנם זו לא המצאה של תקופתנו, וכמו שהצרפתיים אומרים, גם כאן "שרשה לה-פאם" ("חפש את האישה"...)).

הארוחה: מאז שובי מצרפת חדלתי מלבקר מסעדות וארוחות. ידוע ידעתי היטב כי בעל חיך פרימיטיבי אנוכי וקטונתי מלחוות דעתי בעניינים גסטרונומיים. לי הארוחה ערבה עד מאוד... (ותצוין לטובה שכנתי לשולחן מכיתה ג', ששמה זרח מפרחוני, כמאמר שייקה אופיר, שהוסיפה הרבה חיוכים ושמחה לארוחה).

סיכום: טיסה טובה, מסע מעניין ותרבותי, ארוחה דשנה וטעימה וחברה על הכיפאק מרחיבים דעתו של אדם. חבל לי שוב על המספר הלא מבוטל של המושבים הריקים שהיו בכמה מן המטוסים, (לאלו שלא סבלו מבעיית משקל בהמראה מהרצליה..). **שוב עלתה זעקתם של מושבים אלו באוזניי.** מעבר לכך (כנהוג בח"א), **אמ"ל** (אין מה להוסיף). טיסות בטוחות וכפיות ושיהיו לנו רק אירועים כאלו (ושרצ'יק יהיה מובטל).

י' כ' ע' ו' ז' ח' ט' י' י"א

??קר נוי